

1008 ואתחנן

כניסת השבת: 19:24

יציאת השבת: 20:15

רבנו תם: 21:08

ע"פ אופק ת"א

יא' אב התשפ"ו

טוב העלון השבועי להסות בה'

מצוה או 24 מיליון?

מזונו לפיו. האין זה חיזוק עצום בגדולתו של בורא עולם ובעוצמת בריאתו? או אז הבין רבי חיים את התפעלותו של הרב שך.

משה רבנו לא חיפש את טובתו, הוא לא חיפש מה נעים וכיף לו, הוא ידע שישנו רק דבר אחד החשוב בעולם שלמענו באנו לעולם, והוא - **להרבות כבוד שמיים בעולם. לגדל ולרומם את שם ה' בעולם.**

כך עשה משה רבנו כל חייו, אלא שעתה, הסתיים זמן חייו, והוא אינו יכול לקדש את שמו יותר. אך הוא כל כך מתאוה לגדל את שמו, לכן, **הוא מבקש להיכנס כבהמה או עוף פורח, אשר יביטו בו בני האדם ויתפעלו מחכמת הבורא יתברך, ובכך יתרבה כבוד ה' בעולמו.** זו המטרה לחיי היהודי בעולם - מה אני יכול להוסיף לכבוד ה', ולא מה אני יכול להוסיף לעצמי!

- ההמשך המרתק בעמוד 3 -

משה רבנו, היהודי הגדול והמרומם בעולם, שמסר את כל נפשו על עם ישראל מאז היותו ילד, שנכנס לפרעה הרשע ונתן בו 10 מכות, שעלה לשמיים להביא תורה לישראל, והלך עם בני ישראל 40 שנה במדבר, מקבל הוראה להיפרד ולסיים מסכת חיים מיוחדת ומופלאה. משה רבנו שמעולם לא דרש מאומה לטובתו האישית, אלא הכל עשה למען העם הנבחר של הקב"ה, מגיב כאן בצורה משונה ומבקש מהקב"ה (דברים רבה יא, ט): "רבנו של עולם, אם אין אתה מכניס אותי לארץ ישראל, הנח אותי כחיות השדה שהן אוכלין עשבים, ושותין מים, וחיים, ורואין את העולם, כך תהא נפשי כאחת מהן". בבקשה, תן לי להיכנס כיונה, פרה או ככבש, ובלבד שאזכה להיכנס לארץ. השיב לו ה' בסירוב ואמר לו: "רב לך".

הדבר תמוה ביותר: ראשית, זו הפעם הראשונה בעולם שמשוה רבנו מבקש דבר לטובת עצמו, ובנוסף, מה תועיל בקשה זו להיכנס ארצה כשור אוכל עשב או כעוף הפורח באוויר? מה הרווח והתועלת בכך?

התשובה מדהימה ביותר ועונה על שתי השאלות יחדיו: מספרים על המשגיח של ישיבת פוניבז', הגאון רבי חיים פרידלנדר, שניגש פעם אל ראש הישיבה, גדול הדור הרב אלעזר מנחם מן שך זצ"ל. הרב שך היה גאון עצום המתפלפל בכל סוגיות הש"ס העמוקות. והנה, רואה המשגיח רבי חיים כי הרב שך מביט זמן רב בתמונות של בעלי החיים המופיעים בסוף חומש ויקרא, כציורי הסבר לילדים בעמקות. רבי חיים היה קצת המום, ועמד שם דקות מספר. לאחר כמה דקות, הרים את עיניו הרב שך וראה את רבי חיים, ומיד קרא לו בהתפעלות: "בוא וראה, כמה אמונה פשוטה ועמוקה בבורא עולם ניתן לשאוב מציורים פשוטים של חיות. "שים לב, לכנפיו של הזבוב, היאך הן מושלמות עבור מימדי גופו. ראה את מיקומן של עיניו, את הצורה בה בנויות רגליו הזעירות שנותנות לו יכולת להעביר את

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה

קלרה חתון בת סלחה

ולרי בן אירנה

גאולה בת בלור

לעילוי-נשמת: הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב שמעון בן בחריה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. גבריאל בן סמינה. שרית שרה בת מריאן. שרית שרה בת ויקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה. תקווה בת פנינה. סופיה שרה בת רוזה. אבלין עדינה בת פרחיה. ר' אברהם בן ר' סעדיה. עמרון אורי בן יוסף. סאן אמנון בן שרה הי"ד, משה כהן בן נוחה ויוסף. יעקב בן שמחה. טליה מרים בת דינה וחיים. חסיבה בת רינה. יוסף בן נג'יה, יחזקאל בן ג'ורג'י, פרחיה בת טובה, אירית בת צדיקה, תקוה בת פנינה.

לרפואה, פרנסה והצלחה: מ"א צ.ב.מ. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. אורטל חנה בת הדסה וב"ב. פנינה בת שושנה וב"ב. אושרית בת פנינה וב"ב. משה שמואל בן זלדה. מוריה בת רויטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. יאיר חיים בן ענבל שרה. רוויה בת ולרי.

זש"ק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. אליס בת פרידה. בת-חן בת גילה רוחמה. הדר בת נחמה. **זיווג הנזיר:** אביאל בן רויטל.

סגולות וישועות

דבקות בה'

1) 'ככל שהאדם ירבה לדבר עם בורא עולם על כל דבר ודבר, וישתף אותו בהרגשותיו, ואף ישטח בפניו את כל ספקותיו ולבטיו - כך הוא יחוש קשר עמוק יותר עם בוראו.

אדם שחי בצורה שכזאת, זוכה לחיות בדבקות גדול עם ה' יתברך במשך כל ימי חייו, לא רק כשהוא מתעסק בעניינים הרוחניים הוא דבק בה', אלא גם כשהוא עסוק בענייני החומר והגשמיות - והוא מחובר ודבוק עם בוראו'.

2) **כתב הצל"ח** (דרוש לה'): "אושרו של הדבוק בה' הוא הרבה הרבה יותר גבוה מכל סוגי האושר שקיימים בעולם כולו".

3) 'אדם המחובר לבורא עולם, מרגיש בכל רגע ורגע שהקב"ה עושה לו רק טוב. הוא מרגיש זאת ברגע זה ובכל רגע ורגע.

פעמים רבות אדם מנסה להתרומם בחיים ואינו מצליח. ומדוע? מה חסר לו? הקשר עם בורא עולם, 'קרבת אלוקים לי טוב'. אדם הזוכה לקרבת אלוקים, יהיה שרוי בשמחה גם אם יבשרוהו בשורות איוב.

- מתוך 'לכתחילה' דבקות בה' 052-7632686 -

מדוע? דע לך! מה שמגיע בכפייה, במשך השנים יתנקם גם בך וגם בילד! תניחו לו!! (ספר חכימא דיהודאי עמוד 280).

אם הילד/ה יצא/ה משולחן השבת לשחק על הרצפה/ לשבת על הספה, אל תתעקשו לשכנע אותו שיחזור לשולחן השבת! תניחו לו! תנו לו לבוא לבד לשולחן מרצונו הטוב, כדי שחלילה שולחן השבת לא יהפך אצלו ל"סיוט"! תמשכו אותו לשולחן שבת בדרך שלו: תקנו לו ממתקים, חטיפים ושתייה טעימה כמו כל ילד שיושב בשולחן! תכינו סיפור מרתק, אל תשכחו, כל ילד והחינוך שלו! יש ילד שיותר קל לו לשבת בשולחן, ויש ילד שהישיבה הממושכת בשולחן קצת קשה לו! תבינו את הלב שלו! אל תלחצו בכח! זה לא ילך!

מה כן תעשו? תשירו בשמחה! תראו לו כמה כיף שולחן! תפרגנו אחד לשני, תקשיבו לי טוב: הוא לא רק יבוא, הוא יטוס לשולחן... ואפילו אם בשבת הזאת הוא יבוא רק לקינוחים ולפינוקים, והוא לא ישתתף בשירי השבת ובדברי התורה, לא להילחץ! עוד שבת ועוד שבת, ובסוף זה יגיע ממקום של אהבה ורצון ולא בגלל כפייה! הדוגמא האישית שלכם זה ה-כ-ל!!!

(מתוך הספר הנפלא 'נוי השבת' 0527-137-807)

הלכות והליכות

"הליכות מאיר" לימי בין הזמנים
הרב מאיר בבאי

שאלה: שמעתי כי בכל פעם שאני מגיע לכותל עליי לקרוע את החולצה, האם זה נכון? והאם יש פיתרון אחר לדבר?

תשובה: הרואה בית המקדש בחורבנו, ממקום שנראית כיפת המסגד או שרואה את הכותל המערבי, אומר: "בית קודשינו ותפארתינו אשר היללך בו אבותינו, היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה" (ישעיה סד, י) וקורע. הקריעה צריכה להיות מעומד, בשיעור טפח (8 ס"מ), בצד שמאל כנגד הלב, ובידו (שו"ע תקס"א סעיפים ב', ד'). וגם בזמן הזה, אין להקל בהלכה זו כלל (חזו"ע ארבע תעניות ע' תל"ח, אורל"צ ח"ג ע' רפ"א, אשרי האיש ח"ג ע' תצ"ו).

ב. כשקורע אין צריך לקרוע את כל הבגדים שעליו, אלא רק את החולצה (ילקו"י ארבע תעניות ע' תקצ"ז).

ג. אם היה הולך ובא לירושלים, ורואה את הכותל המערבי, אם עברו שלושים יום חזור וקורע, ואם לא עברו שלושים יום, אינו צריך לקרוע (שו"ע סי' תקס"א סע' ה', חזו"ע ארבע תעניות ע' תל"ח).

ד. יש המקנים בגדיהם לאחרים, כדי להימנע מן הקריעה, וכתב בילקו"י (ארבע תעניות עמ' תקצ"ו) בשם מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, שלא מועיל הקנאת הבגדים לאחר. אך ישנה עצה, ללבוש חולצה ישנה ולקרוע אותה (אורל"צ ח"ג עמ' רפ"א). ובספר 'אורחות רבינו' (ח"ב עמ' קמ"ח) הוסיף, שאפשר להחליף את בגדי הקריעה מיד לאחר שקרע.

ה. הדר בירושלים וראה את הכותל המערבי, אפילו עברו שלושים יום שלא ראה, אין צריך לקרוע (ברכ"י סי' תקס"א ס"ק, חזו"ע ארבע תעניות ע' תל"ח).

הוא רק ילד...

אני חייב לשתף אתכם בתחושה אישית שאני נתקל בלי סוף פעמים, וכל פעם מחדש הלב שלי נשרף מבפנים!.

לפעמים הכוונה שלנו היא מדהימה ומעולה, אבל הדרך להגיע למטרה ממש הרסנית! לפני שאגיע ליעד, אני רוצה להתחיל מחוויה שחלק מאיתנו חווים כמעט כל שבת! אתם מוכנים? קדימה...

אברך אחד הרגיש "מצוקה נוראה"! הוא חלם על שולחן שבת מרומם ורוחני אבל הילדים חלמו על דברים אחרים! פשוט התחשק להם לעזוב את השולחן וללכת לשחק על הרצפה במשחקי קופסא. בצער רב וביגון קודר הוא פנה אל הגאון הרב שטיינמן זצוק"ל והביע את אכזבתו האדירה בפני הרב: "למה הילדים שלי לא יושבים כמו חיילים בשולחן שבת? הרב! אולי כדאי לקצר את הזמן של סעודת השבת ואז אני ארוויח שכל הסעודה הילדים יהיו ליד השולחן?".

מרן הרב שטיינמן ענה לו נחרצות: "סליחה כבודו! מה אתה רוצה מהילדים שלך? תן להם לשחק! תעזוב אותם בשקט! וגם אם הילדים גדולים בגיל 7-8 בשום פנים ואופן אל תכריח אותם לשבת ליד השולחן! ואם תשאל

מצוה או 24 מיליון?

לאחר ההבדלה, מגיע המשגיח כשרות יהודה עקשטיין, אל הסבא יהודה ניימן שאומר לו: "אתה הצלת את הנכד שלי, ומנעת מכל המשפחה אסון גדול ונורא, לכן, אני מבקש שתביא לי כעת את מספר החשבון בנק שלך, ואני מעביר לך מיד ברגע זה סכום של 6 מיליון יורו!!!". אתם יודעים כמה זה 6 מיליון יורו? - כ-24 מיליון ש"ח!!! (יורו)

היה שווה 4 ש"ח בזמן הסיפור).

כולם יודעים מה אפשר לעשות עם 20 מיליון ש"ח מזומן בכיס: אפשר לקנות חצי רחוב בפתח תקוה או מקלט אחד קטן בבני ברק 😊. רוצים לשמוע את התגובה של המשגיח כשרות, יהודה עקשטיין?... הוא חיך אל הסבא יהודה ניימן ואמר לו: "כל כסף וזהב בעולם שתביא לי, לא אמכור את המצוה הגדולה שזכיתי להציל נשמה של ילד יהודי. גם ב-24 מיליון לא מוכן שיהיה חסר לי חלק בעולם הבא. אני רוצה את המצוה הזו בשלמות. תודה ושבוע טוב".

רבותי, מי מאיתנו היה נוהג כמוהו? לוותר על עשרות מיליונים בשביל מצוה?... הרי ניתן לעשות עם הכסף צדקות ועוד מצוות רבות, אבל יהודה עקשטיין לא ויתר על מצוה בשלמותה לכבוד בורא עולם! הוא ידע כי 'יקרה היא מפנינים' - אנחנו אפילו לא מבינים כמה גדולה ועצומה מצוה אחת שעושה יהודי, וקל וחומר לימוד תורה של מילה אחת, השווה יותר מכל המצוות יחד.

הנחת תפילין היום? תסכים למכור את המצוה תמורת 50 מיליון? - אם היינו רואים מה חוללנו בשמיים ומה השכר שמחכה לנו על כך, היינו צוחקים על 50 מיליון, זה אפילו לא נושא לדיון מרוב שזה היה מצחיק. היית בשיעור תורה, גם אם נרדמת והיית ער 5 דקות - אם היית רואה כמה הנשמה שלך הרוויחה ומה אתה עתיד לזכות ולקבל בזכות כך...

- המשך בעמוד 4 -

"דעי לך, שהיית צריכה להיות כעת ללא ילד, אילולא שבורא עולם הכניס אותי באותו שבריר שניה פנימה". היא רצה ליואל וחיבקה אותו עמוקות, תוך כדי שהיא מודה לבורא עולם ולמשגיח כשרות.

אתם יודעים מי סבא של הילד הזה?... אחד מפטרוני התלמוד של הוצאת 'שוטנשטיין' הכחולה, המבארת את כל לימוד הגמרא בצורה קולחת וברורה, הינו יהודי

עשיר גדול בשם 'יהודה ניימן' ממדינת 'ניו - גרז' שבארה"ב. אני מכיר אותו אישית, והוא תרם סכום כביר לגמרות הללו. יהודה ניימן הוא הסבא של הילד יואל ניימן שטבע בברכה במלון 'כינורות'.

יהודה ניימן הגיע מחו"ל לתקופה קצרה לארץ, והביא את כל בני משפחתו לכמה ימים במלון, על חשבוננו. באותם רגעים שהצילו את יואל, התכוון הסבא לתפילת שחרית, ולפתע הוא שומע בהלה וזעקות. הוא יצא לברר מה קורה, ואז סיפרו לו שממש ברגעים הללו הציל המשגיח כשרות של המלון, את הנכד שלו מטביעה, רגע לפני הסוף. הסבא התרגש והודה לה' מקרב ליבו, וביקש מהמשגיח לבוא אליו במוצאי שבת קודש.

את המעשה המדהים הבא סיפר מגיד המישרים הרב חיים זאיד שליט"א לפני שנתיים בדיוק: "בטבריה ישנו מלון המיועד לציבור הדתי הנקרא מלון 'כינורות'. אחד ממשגיחי הכשרות במלון הזה הינו יהודי חסידי העובד מטעם 'בד"ץ העדה החרדית', ושמו בישראל האמיתי הינו 'יהודה עקשטיין'.

והנה, באותה שבת, זכיתי להיות במלון עם קבוצה של אנשים מארגון 'נפש יהודי'. המשגיח, יהודה עקשטיין קם בשבת בבוקר ועבר ליד קומת הברכה. להפתעתו, הוא מבחין כי דלת הכניסה לברכה פתוחה, למרות שזה לא שעות הפתיחה. הוא נכנס פנימה ולחדרתו הוא רואה מחזה נורא ואיום... ילד בן 6 צף על המים, בין חיים למוות. הוא קפץ מיד פנימה ומשך את הילד החוצה. הילד היה במצב סופני, והיה ספק גדול אם אפשר עדיין להצילו. המשגיח כשרות החל להוציא מים מגופו, ופתח מיד בפעולות החייאה. תוך דקות בודדות, הילד חזר לחיים ממש, והחל לנשום ולהשתעל.

המשגיח מצליח להבין מהילד כי שמו יואל, וכי הוא מתארח עם הוריו ומשפחתו באחת הקומות העליונות. יהודה עקשטיין מחליט לעשות מעשה - הוא עולה אל החדר של הוריו ודופק בדלת, וכשהוריו של יואל פותחים את הדלת הוא שואל אותם: "שבת שלום, האם יש לכם ילד בשם יואל? היכן הוא כעת?".

"כן, הוא כאן בחדר עם הילדים", עונה אמו, ולאחר שהמשגיח מתעקש שתבדוק, היא מבינה שאירע משהו. המשגיח יהודה עקשטיין, רטוב כולו, אומר לה: "גברת, הילד שלך טבע בברכה". האמא נתנה זעקה של פחד ובהלה, ושאלה מה קורה איתו. "יש לכם נס גלוי, גיליתי זאת בשניות האחרונות בהחלט של חייו והצלתי אותו ב"ה, איך לא שמרתם עליו?", שאל.

יואל! אבל, לא בגלל שהילד שהוא הציל קראו לו יואל, אלא בגלל סיבה אחרת לגמרי, מעניינת ומרתקת:

חצי שנה לפני סיפור ההצלה שלו במלון, אשתו של המשגיח כשרות, הלכה לקבר רבי שמעון בר יוחאי וקראה שם את ספר התהילים 3 פעמים ברצף ובלי הפסקות! לאחר שעות רבות, היא יצאה מהקבר של הצדיק, ולפתע ניגשת אליה אשה לא מוכרת ואומרת לה: **"אני ראיתי איך את מתפללת ואומרת תהילים מכל הלב, וב"ה שה' יעזור לך שתזכי לבן שיהיה צדיק ויקראו לו 'יואל'"**, אמרה ונעלמה. אם הילד סיפרה זאת בברית ואמרה שאינה יודעת מי אותה אשה ומניין לה לדעת שהיא צריכה ילדים, אך היא החליטה מאז בליבה שאם אי פעם תזכה בילד, היא תקרא לו 'יואל', כפי שאמרה לה אותה אשה, וזו הסיבה ששמו הוא כך, מלבד ההצלה של הילד 'יואל'.

רבותיי, אשרינו, מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, כל זמן שאתה חי אתה יכול לעשות מצוות: חסד, כיבוד הורים, צניעות, ברכות, שאין קץ ואין שיעור לגודל שכרן, ואין דבר בעולם היקר מהן. יותר מהבית הלבן, ויותר מהרכב החדש של השכן, זו הויתור והעזרה שעזרת אתמול לחבר.

מי שמתפעל ו'מערץ' אנשים עם בית גדול ורכב חשמלי חדש, לא מבין בכלל מה התשלום והגודל של מצוה ולימוד תורה בעולם הזה. אנחנו העשירים הגדולים ולא הם!

משה רבנו הבין זאת ורצה להיכנס כעוף, על מנת לגדל את שם ה', שיתפעלו ממנו ובכך יגדל כבוד ה'!

וביניהם פורפסור 'משיח', אחד מהגדולים בעולם בעניינים אלו אמר לנו כי בטבע, אין סיכוי כזה בעולם. אנחנו כבר שנים רבות השלמנו עם העובדה והבנו שזה התיקון שלנו כאן בעולם, כמו שהיה ה'חזון איש' ללא ילדים ועוד צדיקים רבים".

רבי דוד שמע ואמר לו: **"אני מברך אותך שבזכות כך שהצלת נפש מישראל, ולא מכרת את הזכות הזו גם תמורת 24 מיליון \$, שבעזרת ה' תזכה לנפש מישראל, בן זכר בהאי שעתא (בשעה זו)"**.

יהודה עקשטיין התרגש ופרץ בבכי, והוסיף: **"הרב, אני מאמין בעז"ה בברכה, ומבקש שהרב יהיה הסנדק בברית"**. רבי דוד התנצל ואמר: **"במחילה, אינני יוצא לסנדקאות, אבל הנה רבי חיים פה, והוא יהיה השליח שלי"**, חתם רבי דוד אבוחצירא.

רבותיי, לפני חודשיים, הייתי הסנדק של הילד שלו... בואו תשמעו עוד דבר קטן מעניין: לילד שלו קראו

גם אם יתנו לך אי שלם בארה"ב, גם אם תקבל את הכסף של העשיר הגדול בעולם, אילון מאסק, זה לא משתווה למצוה אחת, זה כמו להחליף וילת פאר בסוכריה!

ממשיך הרב זאיד ומספר: **"הייתי נוכח ברגעים אלו במוצאי שבת, והיית המום ונרגש מהתגובה שלו. פניתי למשגיח יהודה עקשטיין ואמרתי לו כי אני רוצה מאד שהוא יבוא איתי למורי ורבי, קודש הקודשים, הצדיק רבי דוד אבוחצירא מנהריה, על מנת לספר לו את הסיפור הזה"**.

יהודה עקשטיין הסכים להצעה, ועשינו את דרכנו אל הצדיק. נכנסנו פנימה אל הקודש אל חדרו של רבי דוד אבוחצירא, ואמרתי לרב: **"הנה עומד פה יהודי שויתר על 24 מיליון \$ בשביל מצוה, כי הוא מבין שמצוה יקרה יותר מהכל"**, וסיפרתי לרב את כל הסיפור.

רבי דוד הביט בו בעיניו הקדושות בהתרגשות ואמר לו בחביבות: **"יש לך כעת שעת רצון גדולה בשמיים, ובזכות אבותיי הקדושים תבקש מה שאתה רוצה, ומהשמיים כעת יענו לכל בקשותיך, כיוון שעשית רעש גדול מאד במעשיך"**.

יהודה עקשטיין הרצין את פניו ואמר לצדיק: **"כבוד הרב, יש לי בקשה, אבל היא מאד בעייתית ואיני יודע אם אוכל לקבלה"**. רבי דוד חזר ואמר לו: **"שעת רצון גדולה בשמיים לבקש מה' יתברך כל דבר"**. המשיך יהודה המשגיח ואמר: **"רבנו, אני כבר בן 47, ולא זכיתי לילדים, כאשר הרופאים אמרו שלעולם לא יהיו ילדים"**.

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלה: תמר בת אורטל, ציונה בת שרה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, רימה בת רינה. **זיווג הנזון:** הודיה בת מירב, דור דוד בן סיגל שפרה, מיכל מרים בת לימור. **לעי"נ:** מברוקה בת בובה, ניסים בן סניורה. אסתר בת מסעודה, יצחק בן גרסונה.

העלון להצלת התורם בעילוי שם

לרפואת והצלת עידו בן אורנה

לע"נ אברהם סאלם יחיא ת.נ.צ.ה.

דיון משפחתי

יהודי עשה פעולה לעלוי נשמת אביו והוא חייב על כך 'כרת' ח"ו, אך אילו היה עושה זאת מבלי לכוון לעילוי נשמת אביו, לא היה עובר על איסור תורה - הכיצד? - ופריו מתוק שמות -

תרומה לעלון לזיכוי הרבים

בנק פאני (52) סניף 188. חשבון 58-58-74
לכתוב עבור עלון טוב לחסות בה". יקבל החזר מס

זכרון עולם בבית השם

העלון מוקדש לע"נ מנהל העלון במשך שנים רבות מו"א ועט"ר מיכאל בן אורה ת.נ.צ.ה.
לעת שנתיים לפקידתו. רוח השם תניחנו בנן עדן. אמן